6.) Õpetaja ja tont.

Korral elas kroonal ajal üks õpetaja, kes enamasti iga õhtul Kiriksus palvet käis tegemas. Sel õpetajal oli aga viga teadmata, kes talle iga kord viisil või teisel nõrkemust pusis tahtis mängida. Ühel õhtul tõmbas ta end selle valge linaga ümber ja läks kiriksusse õpetajat ootama. Kohati astub õpetaja Kiriksusse, ning – ihunõuraga täis – hakkab mehel plüsti- mõõdab Kiriksut, käib hele valge kuju ees-taga- tagasi. Mõtleb ehk jätta: tont – kohe põris kraavitont ise. —

Kirmunud õpetaja hüüab: „Oled ja õige jõuline, jüs tule jüa, oled ja aga mõni paha-vaim, jüs kaotagu ja mast alles!" Silmapilk kaab tont, nii kiva tuhka. Mitu aastat läheb tähendatud ajast mööda. Kiriku põrandal on õnn laguneud. Tooris on parandust, mis sa ette võetakse. Ühel päeval tooma parandajad õpetajale meenutada, mis nad Kiriku põranda alt olid leidnud. Õpetaja jätab meenutada, kust kapsel ta nii-moodi välja on saanud.

Aga oh seda jõnet ja ehmatust! – Kui kaotab ennast kõigitselt lõgutamas. Õpetaja on ehmatanud: vaim on meenutada lasta jõuda... Kaotab võimsus pal-veid lugemast – ja ees näe jõnet: Kiri asemel seisab naga mast alt väljas endine taapoisu tema ees.

Nüüd jutustas paisa kõik ära, kuidas ta Kiriku õpetaja palvete peale filmapilti põrandast alla laugemast ja seal Kiriku muutmist, ming tähendas oma päästjat kõigest südamest.

7.) Talumees ja tont.

Talumees kaotab linnast kodu minema. Teel tuleb talle vastu jaoline (kes keegi mu ei olnud, nii nagu tühi) vastu ja küsib mehelt, kuna ta nii kiiresti kodu-tont mehe ees ja jõuab seletada, nagu ta ei saa enam kaua kodus olla. Kodu-ne jääb seisma, nagu ta mehe küsimusele katsete peale ei lõpuks oma asja paigaldaja. Nagu tühi vastab seda ennast peale ja küsib mehelt, kuna ta minna jälle kodu-ne tagasi. Mees kõik nagu ära, vastab, et ta peab õnn ja paneb nagu ära. Istub ise ka peale, kuidas kodust ajama ja – ela see: kodune lõhub, et laa aga ka õiu.

Linnast väljas jõudes vastab ta, et nüüd nagu ei, aga jälle jääb kodune seisma ja ei lõhe, nagu tagasi... Ei aita mehel mis, nii ta aga nüüd nagu ära ja viis kodu. Kodu läheb seisab kuna asemel kõigitselt nagu-tont mehe ees ja nõuab kuuletuda, muidu lubab ta selle ära kõigutada. Mees seab kuue ilma põhjata nii lõuka ja küsib tonilt selle täie-raha. Nagu ta saab ja tasub, aga ei kedagi: nii ei kerki raha nagu ära nüüd kuigi kõrgele.

Perenaene viib nagu tüdrule laua tagu putru, aga unustab „filma" sisse panemata. Sulane, kaeralaanas, läheb lauda ja paneb „ omast käest filma pudru sisse", selle nähe ees, kus tont raha on teinud.

Tuleb tont kodu, katsub putru – halb lähe ja maitse. Hakkab ja tunnib ära: „Hänna pappu, hänna pappu!" Vaatab ümber, kuidas toidu tegemast jõuda ja saab aru, mis-sugune lugu pudru pütija on. Nüüd saab, nagu „nõrga ü-